न कि मे जीविते किंचित् सामर्घ्यमिक् कल्प्यते । श्रपश्यक्याः प्रियं पुत्रं लक्ष्मणं च मक्षाबलं ॥ ११॥ श्रयं कि मां तापयते समुत्यितः । तनूजशोकप्रभवो क्रताशनः । मकीमिमां रिश्मभिरुद्धतप्रभो । यथा निदांचे भगवान् दिवाकरः ॥ २०॥

इत्ययोध्याकाण्डे कौशल्याविलापो नाम त्रिचतारिंशः सर्गः ॥ ४३॥

CAPUT XLIV.

SUMITRAE SERMO.

विलपत्तीं तथा तां तु कीशल्यां प्रमदोत्तमां । द्दं धर्मे स्थिता धर्म्य सुमित्रा वाक्यमब्रवीत् ॥ १॥ तवार्ये सदुर्पेर्युक्तः स पुत्रः पुरुषोत्तमः । किं ते विलपितेनेवं कृपणं रुदितेन च ॥ २॥ यस्तवार्ये गतः पुत्रस्त्यका राज्यं मकावलः । साधु कुर्वन् मकात्मानं पितरं सत्यवादिनं ॥ ३॥